

„Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!“ (Ps 51[50],12)

U ovom korizmenom vremenu predložena nam je rečenica iz 12. retka Psalma 51. To je potresan i ponizan zaziv: „Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni.“ Taj je psalam poznat kao pokajnički. U njemu autor počinje istraživati skrovite dijelove ljudske duše kako bi dokučio najdublje niti naše potpune nedostatnosti u odnosu prema Bogu i istodobno neutažive čežnje za punim zajedništvom s Onim iz kojega proizlazi sva milost i milosrđe.

„Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!“

Psalam je nadahnut dobro poznatim događajem iz Davidova života. Pozvan od Boga da brine o izraelskom narodu i vodi ga na putu poslušnosti Savezu, On krši svoje poslanje. Nakon što je počinio preljub s Bat-Šebom, nalaže da se u bitci ubije njezin muž i njegov vojskovođa Urija Hetit. Prorok Natan Davidu otkriva težinu njegove krivnje i pomaže mu je prepoznati. To je trenutak priznanja vlastitoga grijeha i pomirenja s Bogom.

„Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!“

Na kraljeva usta psalmist stavlja vrlo snažne zazive, koji proizlaze iz njegova dubokog pokajanja i potpunog pouzdanja u božansko oprostjenje: „izbriši“, „operi me“, „očisti me“. U retku koji razmatramo koristi glagol „stvori“ kako bi ukazao da nas samo Bog može potpuno osloboditi od ljudskih slabosti. To je svijest da nas samo On može učiniti novim stvorenjima „čista srca“, ispunjavajući nas svojim životvornim duhom, darujući nam istinsku radost i korjenito preobražavajući naš odnos s Bogom (duh postojan) i s drugim živim bićima, s prirodom i cijelim svemirom.

„Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!“

Kako živjeti ovu riječ života? Prvi korak je priznati se grešnicima i potrebnima Božjeg praštanja, u stavu neograničenog povjerenja u Njega.

Može se dogoditi da nas naše opetovane pogreške obeshrabre i zatvore u sebe. Tada je potrebno vrata svoga srca ostaviti barem malo odškrinuta. Chiara Lubich je ranih 1940-ih napisala nekome tko se osjećao nesposobnim nadići svoju bijedu: „Iz duše valja ukloniti svaku drugu misao i vjerovati da ponizno, pouzdano i ljubavljvu nadahnuto iznošenje naših grijeha privlači Isusa. Mi kao mi imamo i činimo samo slabosti. On kao On, u odnosu prema nama, ima samo jednu osobinu: milosrđe. Naša se duša može sjediniti s Njim samo tako da mu kao jedini dar damo ne naše kreposti nego naše grijeha! [...] Ako je Isus došao na zemlju, ako je postao čovjekom, ako nešto želi, [...] on želi samo djelovati kao Spasitelj. Liječiti! On ne želi ništa drugo.“¹

„Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!“

Nakon što smo oslobođeni i nakon što nam je oprošteno te imajući na umu pomoć naše braće, jer kršćanin snagu dobiva iz zajednice, počnimo konkretno ljubiti bližnjega, tko god on bio. „Od nas se traži uzajamna ljubav, služenje, razumijevanje, sudjelovanje u bolima, tjeskobama i radostima naše braće; takva ljubav sve pokriva, sve prašta i tipična je za kršćanina.“² Napoljetku, papa Franjo kaže: „Božje oprostjenje [...] je najveći znak njegovog milosrđa. Taj je dar svaka osoba [...] kojoj je oprošteno pozvana podijeliti sa svakim bratom i sestrom koje susretne. Svi oni koje je Gospodin stavio uz nas, članovi obitelji, prijatelji, kolege, župljani... svi su, kao i mi, potrebni Božjeg milosrđa. Lijepo je kada nam je oprošteno, ali i ti, ako želiš da ti bude oprošteno, i ti oprosti. Oprosti! [...] kako bismo bili svjedoci njegova oprosta što čisti srce i preobražava život.“³

Priredili Augusto Parody Reyes i tim Riječi za život

¹ C. Lubich, *Lettere 1943-1960*, priredio F. Gillet, (Djela Chiare Lubich 4/1), Città Nuova, Rim 2022; str. 350.

² C. Lubich, *Riječ za život svibanj 2002*.

³ FRANJO, Opća audijencija, *Milosrđe briše grijeh*, 30. ožujka 2016.